

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Doma laukums 8A, Rīga, LV-1939, Latvija, tālr. +371 67221848, e-pasts neplpadome@neplpadome.lv, www.neplpadome.lv

Rīgā, 2022. gada 2.jūnijā

LĒMUMS Nr. 248/1–2 (18012000002322–2)

Par administratīvā pārkāpuma procesa Nr. 18012000002322 izbeigšanu

Izskatot 2022. gada 31.martā uzsākto administratīvā pārkāpuma lietu par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 24.panta ceturtās daļas pārkāpumu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa VSIA “Latvijas Televīzija” (turpmāk arī – LTV), reģistrācijas numurs 40003080597, darbībā, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome un NEPLP) šādā sastāvā – Padomes priekšsēdētājs Ivars Āboliņš, Padomes locekļi Ilva Milzarāja un Andis Plakans, piedaloties VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāvjiem,

konstatē:

[1] Padome ir veikusi VSIA “Latvijas Televīzija” programmas “LTV7” (Apraides atļauja Nr.AA–057/2, Darbības pamatnosacījumi Nr.AA–057/2–1) pārbaudi par programmas ietvaros 2022.gada 29. martā izplatīto raidījumu “TČK” (“Točno, čotko, korotko”) un tā atbilstību normatīvo tiesību aktu prasībām un konstatējusi turpmāk minēto.

[2] Padomes locekļi ir iepazinušies ar Padomes Monitoringa departamenta 2022.gada 30.marta pārbaudes ziņojumu Nr. P/2022/6–6/30, kurā tika konstatēts, ka programmas “LTV7” ietvaros 2022.gada 29.martā tiek izplatīts raidījums “TČK” (“Točno, čotko, korotko”).

[2.1] **2022.gada 29.martā no pulksten 16:00:00 līdz pulksten 17:02:30** tiek izplatīts informatīvi analītisks raidījums “TČK” (“Točno, čotko, korotko”), turpmāk arī – Raidījums, par situāciju Ukrainā, saruna ar Leonīdu Rogozinu. Raidījumu vada žurnālists Aleksejs Dunda.

[2.1] No pulksten 16:00:30 līdz pulksten 16:00:52 Raidījuma vadītājs saka, ka šodien pie mums studijā ir neatkarīgais žurnālists Leonīds Rogozins un jautā, vai Raidījuma viesis esot krievu neatkarīgais žurnālists un kā viņš esot jāpiesaka, uz ko Raidījuma viesis L.Rogozins

atbild, ka viņš sevi neidentificējot ar kādu konkrētu valsti, jo praktiski visu mūžu esot strādājis ārzemju medijos, esot no Krievijas un tagad dzīvojot Latvijā.

No pulksten 16:00:53 līdz pulksten 16:02:46 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai var cerēt uz pamieru, ņemot vērā, ka Krievija ir paziņojusi par to, ka vairākkārtīgi samazinās savu karadarbību Kijivas un Čerņihivas teritorijā, L.Rogozins atbild, ka cerēt uz pamieru vēl esot pārragri, jo Krievijas karaspēks neesot vēl sasniedzis savus pieteiktos mērķus, par ko runā Krievijas Aizsardzības ministrija un Krievijas valdība, bet viņu pieteiktais mērķis esot iziet uz Doņeckas un Luhanskas apgabalu administratīvajām robežām, bet to viņi vēl nav izdarījuši, jo virzās no Harkovas ziemeļiem un krievu karaspēks šobrīd atrodas pie pilsētas Izjuma, kas ir tuvu Harkovas un Doņeckas apgabala robežai, bet Doņeckas apgabala iekšienē atrodas divi ukraiņu “cietokšņi”, divas labi nostiprinātas pilsētas Slovjanska un Kramatorska, kas pagaidām nav tikušas apdraudētas ar tiešiem krievu uzbrukumiem un tur atrodas ļoti liels ukraiņu grupējums un Raidījuma viesis L.Rogozins domājot, ka pamiers varētu būt līdz Krievijas karaspēks nerasnīgs šo mērķi vai arī Ukrainas karaspēks uzvarēs šajā kaujā krievus.

No pulksten 16:02:53 līdz pulksten 16:04:45 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, kāpēc Krievija paziņoja par militāro aktivitāšu samazinājumu tieši Kijivā un Čerņihivā, vai tas esot tikai tāpēc, lai sarunas vestos labāk, L.Rogozins atbild, ka daudzi ārzemju, tajā skaitā, amerikāņu, armijas analītiķu uzskatot, ka Krievijas mērķis bija ātra Kijivas sagrābšana, runa esot gājusi par trīs dienām vai nedēļu, bet tagad amerikāņu naratīvs esot, ka Krievija šajā virzienā neguva panākumus, Krievijas karaspēks ir izsmēlis savu potenciālu un tāpēc šī operācija tiks novirzīta (“*svjortivatsja*”), tai pat laikā krievu naratīvs sāk jau parādīties, ka visa operācija, kas tika virzīta uz Sumi, Čerņihivu un Kijivu bija tēmēta, pirmkārt, uz Ukrainas armijas infrastruktūras iznīcināšanu un, otrkārt, uz to, lai liela daļa Ukrainas armijas tiktu novirzīta (“*обличена*”) uz Kijivas aizsardzību, kuras laikā krievi ieņēma visu Ukrainas Azovas piekrasti un izveidoja zemes koridoru starp Krimu un Krieviju un tagad krievu karaspēks var virzīties starp Taganrogu un Krimu. Raidījuma viesis L. Rogozins piebilst, ka tagad esot arī tāda propogandistu naratīvu cīņa no abām pusēm un tikai jaunāko laiku vēsturnieki pēc vairākiem gadiem pateikšot, kas bija patiesais iemesls.

No pulksten 16:04:46 līdz pulksten 16:06:26 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai Donbasā, Mariupolē, Mīkolajivas un citos Ukrainas rajonos netiks palielinātas militārās aktivitātes atšķirībā no Kijivas un Čerņihivas, kur, kā tika paziņots, militārās aktivitātes tiks kardināli samazinātas, L.Rogozins atbild, ka pēc pēdējiem paziņojumiem, tas esot tas, ko gaidot Ukrainas

ģenerālštābs un, kā izskanot no viņiem (domājams ukraiņiem) un spriežot pēc militāro ziņojumu kopsavilkumiem, tad visi Krievijas spēki vispirms esot pamesti (*брошены*) Mariupolē, kur esot palicis ne pārāk liels Ukrainas grupējums, kurš izmisīgi pretojoties un kurš pēc pēdējiem Krievijas paziņojumiem esot sadalīts divās daļās, kas droši vien krievi atvieglo cīņu ar šo grupējumu. Papildus tam Raidījuma viesis L.Rogozins piebilst, ka, kas attiecas uz ziemeļu un rietumu Donbasas daļu, tad notiekot kustība no ziemeļiem pilsētas Izjuma uz Slovjanskas pilsētu, bet no dienvidiem Krievijas karaspēks tagad atrodas Žaporožjes apgabalā pilsētas Kargopoļa līmenī un tur karaspēku attālums sastāda 200 km starp karaspēkiem, kas ir izgājuši no Krimas un iet uz Ukrainu no dienvidiem un karaspēkiem, kas virzās no Krievijas no Harkovas ziemeļu puses.

No pulksten 16:06:27 līdz pulksten 16:07:01 uz jautājumu, kā skatās uz tā grupējuma paņemšanu, kas atrodas uz tā saucamās DNR un LNR (*domātas Doņeckas tautas republikas un Luhanskas tautas republikas*) robežas, L.Rogozins atbild, ka tas ir jautājums armijas ekspertiem, bet tas esot atkarīgs no tā, cik krievu karaspēks ir izlietojis savu potenciālu uzbrukumam, cik Putins ir spējīgs karā iemest jaunus spēkus, un kādi būs karaspēku pārgrupēšanas rezultāti, kas izriet no krievu un ukraiņu ziņojumiem.

No pulksten 16:07:02 līdz pulksten 16:10:40 uz Raidījuma vadītāja jautājumu par to, kā L.Rogozins vērtē Ukrainas prasības par drošības garantijām, kuras ir izteicis Ukrainas diplomāts Aleksandrs Čalijs un kura Ukrainai ir svarīgākā (*ключевая*), vai tās akceptēs Krievijas puse, ko teiks par to drošības garanta valstis un vai šādu līgumu parakstīs, L.Rogozins atbild, ka tā esot tāda maksimālistiska prasība, kas tagad ar retorisku mērķi tiek izteikta, taču Ukrainas diplomāti saprot, ka runa esot par pārrunām, kompromisiem un atzīmē, ka tādā formā domājot, ka Krievija nepieņems šādu prasību, izņemot, protams, gadījumu, ja Krievija šo karu zaudēšot un piebilst, ka par to, ko ukraiņi šobrīd runā ar Krievijas diplomātu žargonā saucot par "NATO bez NATO", tas ir, kad Ukraina faktiski iegūst analogiskas garantijas NATO līguma 5.panta tiesības formāli neesot NATO dalībvalsts. Krievija visu laiku ir teikusi, ka tās galvenā prasība ir, lai Ukraina nebūtu NATO dalībvalsts, līdz ar to Krievija tam nepiekritīšot. Cits jautājums ir par to, ka Krievija nevar noliegt, ka Ukrainai ir nepieciešamas drošības garantijas un šeit parādoties iespēju spektrs, kurš no vienas puses ir tāda maksimālistiska prasība, kuru krievi apzīmē ar "NATO bez NATO", bet no otras puses ir "bezzobainais" Budapeštas memorands, kur esot bijis neskaidrs solījums palīdzēt Ukrainai gadījumā, ja kāds tai uzbruks, taču šis solījums netika ratificēts nevienā no parlamentiem un noformulēts bija ļoti

neskaidri, kā rezultātā Ukraina neko nedabūja tajā momentā, kad viena no Budapeštas memoranda valstīm tai uzbruka. Tāpēc reālistiski, gadījumā, ja karš beigšoties ar mierizlīgumu, bet nevis ar vienas puses uzvaru, tad, visticamāk, puses nonāksot kaut kur pa vidu, ka Ukraina iegūs skaidrākas garantijas, bet tā vietā Ukrainai būšot jāpiekāpjas kādām Krievijas prasībām.

No pulksten 16:10:41 līdz pulksten 16:13:03 uz Raidījuma vadītāja iebildi, ka galvenā Krievijas prasība esot Ukrainas neiestāšanās NATO, Raidījuma viesis L.Rogozins saka, ka tā ir viena no galvenajām Krievijas prasībām, bet esot arī citas un pati sāpīgākā prasība Ukrainai esot teritoriālā prasība, kas saistīta ar Krimu un Doņeckas, Luhanskas apgabaliem. Galvenā Ukrainas prasība, kura esot izskanējusi šīs dienas Turcijas sarunās, esot, ka Ukraina piecpadsmit gadu laikā piekrītot ar Krieviju vest sarunas par Krimas statusu un statusu, ko Ukrainā saucot par “Orlo”, tas ir, runa ejot par teritorijām. Te Raidījuma vadītājs iebilst, ka esot bijusi vienošanās par to, ka par Krimu būs atsevišķas sarunas 15 gadu garumā bez karadarbības, bet attiecībā par “Ordlo” (Doņeckas un Luhanskas) teritorijām tās būšot atsevišķas abu valstu prezidentu sarunas. Raidījuma viesis L.Rogozins piebilst, ka tas, par ko ukraiņi šobrīd runājot, par teritoriju, ko Krievija faktiski esot pārvaldījusi līdz šī gada 24.februārim, tas ir, kad ukraiņi runā par “Ordlo” viņi runājot par mazu daļu no Doņeckas un Luhanskas apgabaliem, kuru prokrieviskie separātisti kontrolēja no 2014.gada. Tātad runa esot par krievu karaspēku atvilkšanu no visām citām Ukrainas teritorijām, tajā skaitā, no tām teritorijām, kuras viņi (*visticamāk, domāts prokrieviskie separātisti*) aizņēma Doņeckas un Luhanskas apgabalos, taču, protams, krievi pēc tam, kad viņi noslaucīja pilsētu Mariupoli no zemes virsmas un faktiski to ieņēma, jo tur faktiski beidzas ukraiņu pretošanās, ļoti šaubīgi, ka bez kādas nozīmīgas Ukrainas uzvaras karā krievi būšot ar mieru pamest Mariupoli un kādās citas Doņeckas un Luhanskas apgabalu daļas, kuras viņi ir ieņēmuši no 2022. gada februāra mēneša.

No pulksten 16:13:04 līdz pulksten 16:14:19 uz Raidījuma vadītāja iebildi, ka šādu informāciju dzirdot no Raidījuma viesi L. Rogozina puses, viņam liekoties, ka karš, visticamāk, pēc mēneša kā minimums nebeigšoties, Raidījuma viesis L.Rogozins saka, ka viņam esot sajūta, ka abas puses šobrīd vēlas turpināt karu, vēlas paskatīties, kurš izrādīsies stiprāks vai arī sasniegt kādu militāru līdzsvaru, kad ne viena, ne otra puse vairs nevarēsot tikt nekur ne uz vienu pusi un sāksies tāds karš kā I pasaules karš ar samērā skaidru frontes līniju un ar minimālām iespējām tikt uz priekšu vai atpakaļ. Raidījuma viesis L.Rogozins domājot, ka tagad puses mēra savstarpējos spēkus, no Krievijas puses gribot panākt kā minimums to, ko viņi ir pieteikuši – izeju uz Doņeckas un Luhanskas apgabalu administratīvajām teritorijām, bet no Ukrainas puses

vēlas paskatīties, vai Krievijas “armijas mašīna” neizjukšot un vai nesagrūs Krievijas ekonomika rietumu uzlikto ekonomisko sankciju iespaidā, kuras tagad jau ir uzliktas un kuras var vēl uzlikt.

No pulksten 16:14:20 līdz pulksten 16:16:19 Raidījuma vadītājs aicina Raidījuma viesi L.Rogozinu izvērtēt šo Krievijas “armijas mašīnu” un piebilst, ka esot lasījis kādu rakstu, kurā esot teikts, ka krievu armija no otrās lielākās armijas pasaulē esot kļuvusi par otro armiju Ukrainā, uz ko Raidījuma viesis L.Rogozins saka, ka šobrīd esot nepareizais moments izdarīt kādus skaidrus secinājumus par to, cik Krievijas armija šobrīd ir spējīga sasniegt uzliktos mērķus Ukrainā un domājot, ka tuvākās nedēļas, tuvākie mēneši parādīšot, uz ko viņi (*domāts krievu armija*) ir vai nav spējīgi. Raidījuma viesis atzīmē, ka rezerves krievu armijai ir skaidras (“javna”), bet jautājums esot par to, cik Krievija ir gatava nolīgt karot spējīgas daļas, kuras ir Krievijai, un satriekt visus ķermeņus, kas ir Krievijai. Šobrīd esot interesanta situācija, kas tagad Krievijai izrietot no Azerbaidžānas un Armēnijas, jo Krievija šīm valstīm ir kā drošības garantants Kalnu Karabahā un Azerbaidžāna ir NATO dalībvalsts Turcijas sabiedrotais un draud uzbrukt Kalnu Karabahai un ja Azerbaidžāna iegūs kādu nozīmīgu kara uzvaru, kā tas bija 2020.gada rudenī, tad tas parādīšot, ka Krievijas resursi ir ļoti ierobežoti un ka Krievija pārāk stipri ir koncentrējusies uz Ukrainu un ir tuvu savu resursu izsīkumam.

No pulksten 16:16:20 līdz pulksten 16:19:55 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai Raidījuma viesis L.Rogozins ticot Krievijas aizsardzības ministra S.Šoigu teiktajam, ka mobilizācijas nebūs un vai var 40 miljonu valsti uzvarēt ar 170 tūkstošu armiju, Raidījuma viesis L.Rogozins atbild, ka, pirmkārt, Krievijas oficiālajiem paziņojumiem ticēt nekad nevarot, tas ir, ne pie kādiem apstākļiem, jo tā esot tāda “*melu mašīna*” pat vērtējot, ko viņi šobrīd ir izdarījuši Ukrainā un to, ko viņi izdarīja ar Ukrainu 2014.gadā un tā varot spriest par to, cik nepatiesi ir šie apgalvojumi. Kas attiecoties uz mobilizāciju, tad tur esot jāskatās, cik stiprs ir Krievijas politiskā režīma aparāta represīvais līmenis, jo Krievijas politiskais režīms ir autoritārs un represīvs, tai pat laikā tas vienmēr ir bijis ļoti akurāts visus pēdējos 20 gadus, tas ir, visas represijas esot bijušas tiešas un skārušas ļoti mazu procentu šīs valsts sabiedrības daļas un tās ir bijušas saistītas ar identificētiem aktīvistiem un politiskiem līderiem un skārušas diezgan šauru sociālo klasi Krievijā, taču tagad šī represīvā un militārā politika sāk skart visus saistībā ar ekonomiskām sankcijām. Tātad, ja runa ir par mobilizāciju, tad Krievijā tradicionāli armijā mobilizē ne cilvēkus no Maskavas un Pēterburgas, bet Krievija armijā mobilizē cilvēkus no mazām pilsētām un ciematiem, no daudzām valsts republikām – Čečenijas, Dagestānas,

Jakutijas, Burjatijas, līdz ar to Krievijas valdībai var rasties kādas problēmas šajos rajonos, jo no turienes ir galvenais atbalsts, tas ir, tiek doti paši lielākie procenti vēlēšanās partijai “Vienoti Krievijai” un Putinam un tur varētu rasties problēmas. Labs un Krieviju raksturojošs lēmums esot bijis šodien par to, ka no dienesta armijā tiks atbrīvoti visi IT speciālisti Krievijā līdz 27 gadiem, ja tie strādā kompānijās, var neiet karot, kas liecina par to, ka šobrīd Šoigu, visticamāk, saka patiesību vismaz izskatās, ka šādā konfigurācijā Krievija netaisās veikt masu mobilizāciju, lai gan saka “celies, tauta milzīgā, iesaisties cīņā līdz nāvei” (“*ставай страна огромная*”, “*ставай на смерный бой*”), bet plāno to risināt tādā tekošā režīmā. Bez tam Raidījuma viesis L.Rogozins piebilst, ka daudzi armijas eksperti, runājot par to, cik neefektīvi tiek veidota tā sauktā “*iesaucamo*” armija, un tikai profesionāli formētā armijas daļa darbojoties adekvāti, jo ar iesaucamajiem rodoties ļoti lielas problēmas, līdz ar to mobilizācija reāli neko nedošot līdz tam brīdim, kad kāds neveiks uzbrukumu Krievijai un kamēr neradīsies tāda situācija, kāda tā ir Ukrainā, jo tad tauta tiešām ceļas un aizstāvas un jāpiemetina, ka arī Ukrainā neesot tikusi veikta tāda pilnīga mobilizācija.

No pulksten 16:19:56 līdz pulksten 16:34:50 tiek izplatīta intervija ar izdevuma “Meduza” galveno redaktoru Ivanu Kolpakovu, kurš esot bijis viens no žurnālistiem, kurš intervēja Ukrainas prezidentu Volodimiru Zelenski un kuras laikā tiek runāts par to, kā šī intervija tapa un kā notika žurnālistu piesaiste, kā arī paša izdevuma “Meduza” galvenā redaktora Ivana Kolpakova domas par Zelenski kā cilvēku un prezidentu.

No pulksten 16:34:51 līdz pulksten 16:38:10 uz Raidījuma vadītāja jautājumu par to, kāds Raidījuma viesim liekas Ukrainas prezidents, kā viņš sevi ir parādījis pēdējā mēneša laikā, Raidījuma viesis L. Rogozins atbild, ka Vladimirs Zelenskis esot sevi parādījis no negaidītas un no pašas labākās puses, viņš esot reāli apvienojoša figūra Ukrainā un pat vairāk kā viņš bija 2019.gadā, kad viņš uzvarēja vēlēšanās ar lielu atrāvienu no konkurenta Petro Porošenko un Raidījuma viesis L. Rogozins domājot, ka V. Zelenskis šobrīd ir Ukrainas varonis, jo tas esot redzams pēc tā, cik ukraiņu sabiedrība ir konsolidēta, iekļauj tos cilvēkus, kurus nacionālistiskā sabiedrības daļa raksturoja kā prokrieviskos, piemēram, politiķis Vilkulovs, Odesas mērs Truhanovs, visa Harkovas politiskā elite, kas saistīta ar bijušo mēru Genādiju Kernesu un to, kā tagad visi šie cilvēki esot kā vienots koris un atbalstot prezidentu Zelenski. Papildus tam L.Rogozins piebilst, ka pirms 24.februāra, kad Ukrainai vēl bija iespēja piekāpties Minskas vienošanās izpildei tādā veidā, kā to Krievija prasīja, un pēdējā mēneša notikumi parādot, ka prezidentam Zelenskim bija visas tautas vai lielākās tautas daļas mandāts, lai nepiekrīstu šīm

prasībām, bet karotu un atsistu Krievijas agresiju un ietu uz tiem upuriem, uz kuriem Ukraina šobrīd ir izgājusi. Un šeit jau vēsture parādīšot, cik Zelenskis un cik visa Ukrainas tauta, kas prezidentu atbalsta, pareizu stratēģiju ir izvēlējusies, taču, iespējams, ka tas vairs nav svarīgi, jo karš jau ir sācies un upuri arī ir, līdz ar to ukraiņi un Ukraina varbūt turpmāk nedomāšot par to, cik tas pareizs bija lēmums, bet pieņems to, ka uz ļoti ilgiem gadiem Ukraina un Krievija būs savstarpēji naidīgas valstis un ukraiņi darīs visu, lai minimizētu savas attiecības ar Krieviju. No pulksten 16:38:11 līdz pulksten 16:39:48 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai Minskas vienošanās bija neizpildāma, Raidījuma viesis L.Rogozins atbild, ka tas esot grūts jautājums, jo Minskas vienošanās izpildes un neizpildes kritēriji būs atkarīgi no tā, uz ko Ukraina piekritīs pēc šī kara, kad būs miera sarunas, tad jautājums, kāda būs Ukrainas nostāja par Krimas, Doneckas un Luhanskas teritoriju noraidīšanu (*“otoržeņija”*), neitrālo statusu, vai būs kādas piekāpšanās par krievu valodu. Ja Ukraina tam visam piekāpsies, tad tāda izvēlē, visdrīzāk, nebūs attaisnota, jo tas, ko paredzēja Minskas vienošanās, bija daudz minimālākā apmērā un mazāk smags Ukrainai, mazāk katastrofisks Ukrainas piekāpšanās gadījumā. Tai pat laikā grūti pateikt, jo no otras puses ir Somijas piemērs, kas kā Ukraina pieņēma izaicinājumu un negāja 1940.gadā uz piekāpšanos Padomju Savienībai un rezultātā tā netika pilnībā okupēta un Somija atsita padomju uzbrukumu, zaudējot kaut kādas nozīmīgas teritorijas un saglabājās kā ļoti atdalītas no Krievijas ar pavisam citu iekārtu, kā demokrātiska valsts, un valsti, kura neatrodas zem tiešas Krievijas politikas ietekmes.

No pulksten 16:39:49 līdz pulksten 16:40:30 uz Raidījuma vadītāja iebildi, ka Somija padomju laikā diezgan labi tirgojās ar Krieviju un bija tāda kā tranzīta vieta, Raidījuma viesis L.Rogozins saka, ka tas jau esot cits jautājums, jo, ja šī kara rezultāts būšot tā saucamā Ukrainas “finlandizācija” un pati Ukraina šobrīd esot gatava šādam scenārijam, jo ir par politisku neitralitāti, tad Ukraina varot iegūt ļoti lielu izdevīgumu no sadarbības un tirdzniecības ar Krieviju tuvākajā desmitgadē un būt par tādiem kā “vārtiem” no Krievijas uz rietumiem. Uz Raidījuma vadītāja piezīmi, ka tikai tad, ja viņi (*domāts ukraiņi*) paši tam piekritīšot, Raidījuma viesis L.Rogozins atbild apstiprinoši.

No pulksten 16:40:31 līdz pulksten 16:41:24 uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai Zelenskis iegūs Nobela miera prēmiju, Raidījuma viesis atbild, ka Nobela komiteja esot pavisam necaurspīdīga struktūra un ļoti grūti pateikt, kam un par ko viņi piešķir prēmiju, jo pēdējā prēmija, kas tika piešķirta Dmitrijam Muratovam, esot izsaukusi ļoti lielus strīdus Krievijā un domā, ka viņi (*domāts Nobela komiteja*) esot gribējuši atbalstīt neatkarīgos Krievijas

žurnālistus, lai gan pat pašā krievu žurnālistu sabiedrībā tas esot izraisījis strīdus. Papildus tam Raidījuma viesis L.Rogozins piebilst, ka, pirmkārt, Zelenskim vajagot sasniegt pasauli un tas neesot atkarīgs tikai no viņa.

No pulksten 16:41:25 līdz pulksten 16:55:20 Raidījumā tiek izplatīts sižets ar Romanu Dobrohotovu internetizdevuma “Insider” veidotāju par to, ka šī izdevuma žurnāliste Oksana Bauļina mazāk kā pirms nedēļas gāja bojā Kijivā un vakar izdevums ir publicējis izmeklēšanu, no kura izriet, ka Alekseja Navaļņija indētāji ir saistīti ar Borisa Ņemcova slepkavību.

No pulksten 16:55:21 līdz pulksten 16:59:27 Raidījuma vadītājs atzīmē, ka Raidījuma viesis L.Rogozins 2016.gada intervijā LTV 7 esot teicis, ka Putins ir *“krievu kolektīvās bezapziņas produkts”*, tas ir, bija nekas un kļuva (*visticamāk domāts par prezidentu*) un uzdod jautājumu par to, vai šī *“krievu bezapziņa”* gribēja karu ar Ukrainu, uz ko Raidījuma viesis L.Rogozins atbild, ka *“krievu bezapziņa”* neesot gribējusi karu ar Ukrainu un tā kā reizi esot tāda Putina pakāpeniska atdalīšanās no vairākuma Krievijā, kuru viņš radīja. Putina taktika pēdējos gados un arī šobrīd saistībā ar šo karu Ukrainā ir tāda, ka no tiem krieviem, kas viņu atbalstīja galvenokārt pasīvi attiecībā uz nepretošanos un viņa politisko režīmu, viņš (*domāts Putins*) viņus pārvērs par aktīviem līdzdalībniekiem tam noziegumam, ko viņš veic Ukrainā un šeit rodas ļoti liels jautājums attiecībā uz rietumu sankcijām, jo cilvēki varot novērsties no Putina, ņemot vērā, ka viņu atbalsts Putinam visu laiku esot bijis tāds nosacīts, saistīta ar lielu ekonomisko izaugsmi, kas bija pirmajā Putina desmitgadē. Putins viņiem nodrošināja labāku dzīvi, var teikt pašu labāko dzīvi pēdējo paaudžu laikā. Raidījuma vadītājs piemetina, ka šobrīd esot jau trešā desmitgade un Raidījumu viesis L.Rogozins saka, ka, jā, ejot jau trešā desmitgade, otrā desmitgade esot bijusi jau grūta, tai pat laikā cilvēki dzīvoja diezgan augstā līmenī, bet trešā desmitgade un tās pēdējās nedēļas, pēdējais mēnesis esot tas brīdis, kad Putins vairs neesot spējīgs nodrošināt krieviem to dzīvi, ko nodrošināja iepriekšējos divdesmit gadus. Pēc tam Raidījuma viesis L.Rogozins, ka piebilst esot tāds moments, ka lielāko daļu krievu šī situācija varot ne *“atvilkt” (“otvadit”)* no Putina, bet tieši mobilizēt aiz Putina, Putina atbalstam. Ja Putinam izdošoties šo situāciju pārdot kā tādu *“eksistenciālu”* draudu viņiem pašiem un Krievijai. Raidījuma vadītājs šeit piemetina, ka Medinskis jau esot teicis, ka šī situācija esot drauds, uz ko Raidījuma viesis L. Rogozins saka, ka krieviem, tāpat kā ukraiņiem, kas ir izgājuši no *“padomju šineļa”* uzvedības režīms ir tāds, kas raksturojas ar vārdiem no dziesmas *“Celies, tauta milzīgā, iesaisties cīņā līdz nāvei” (“Ставай страна огромная”, “ставай на смертный бой”)* un, pat ja gadījumā šī lieta nav galīgi tiesiska, cilvēki jūtot to, ka viņus vēlas

iznīcināt kā nāciju, tad šai sajūtai nemaz neesot jābūt racionālai, bieži tā esot neracionāla sajūta un ja viņš (*domāts Putins*) pārdos šo ideju viņiem (*domāts krieviem*), tad krievi apvienosies aiz Putina un Krievija pārvērtīsoties par tādu Ziemeļkoreju uz stereoīdiem un lielu daudzumu atomieroču.

No pulksten 16:59:28 līdz pulksten 17:00:08 uz Raidījuma vadītāja apgalvojumu, ka viņš esot sapratis, ka pagaidām vēl neesot izdevies pārdot to, ka šis karš ir taisnīgs, Raidījuma viesis L.Rogozins saka, ka mēs atrodamies procesā un ne pārāk saprotam, kas notiek ar sabiedrisko apziņu, taču aptauju, kas tiekot publicētas, mērķis ir formēt šo sabiedrisko apziņu un neparādīt to realitātē un ticēt aptaujām, kurās cilvēki faktiski ir ķīlnieki, ir ļoti grūti. Kas patiesībā notiekot krievu galvās, parādīs tuvākie mēneši, vasara un īpaši rudens, kad ekonomiskais šoks sasniegs katra krieva dzīvokli.

No pulksten 17:00:09 līdz pulksten 17:02:07 Raidījuma vadītājs atceras Raidījuma viesi 2016.gada interviju, kurā tika runāts par Navaļņiju, kas tobrīd bija brīvībā un bija aktīvs politiķis Krievijā un vēl nebija noticis mēģinājums viņu noindēt un Raidījuma viesi teikto šajā intervijā, ka *“neskatoties uz to, ka viņš neesot akadēmiķis Saharovs, viņš kaut kādā ziņā esot stiprāks un svarīgāks Krievijai kā akadēmiķis Saharovs, jo Navaļņijs varot aiz sevis vest miljonus.”* Pēc tam Raidījuma vadītājs uzdod jautājumus par to, vai Navaļņijs tagad ir kļuvis par akadēmiķi Saharovu un vai kāds šobrīd Krievijā var aiz sevis vest miljonus, uz ko Raidījuma viesis L.Rogozins atbild, ka Krievijas vairākums ir konformistiskais vairākums, tie esot cilvēki, kas mazliet uzvedoties kā “lemingi”, tas ir, ja viņi pagriežot galvu uz citu pusi, tad viņi to darot vienlaicīgi un to momentu ļoti grūti uzminēt, jo tas notiekot tā stihiski un viņi sākot iet pavisam uz citu pusi, piemērot, ka tāda situācija jau esot bijusi 1989 un 1991. gadā visā Padomju Savienībā, galvenokārt lielajās Krievijas pilsētās Maskavā, Pēterburgā, Jekaterinburgā (toreizējā Sverdlovskā). Līdz ar to tāda situācija ir iespējama, kā tāda ķīmiska reakcija, radīsies tāds sabiedriskais konsenss Krievijā, ka Putinam ir beigas un ka Putins vairs nevar vairs būt Krievijas līderis un vajag glābties un izvēlēties kaut ko citu. Tajā momentā tiek ieraudzīts jaunais līderis Navaļņijs, kurš sēž cietumā un varot pilnībā ignorēt viņa iepriekšējos reitingus par jautājumiem, jo šis cilvēks no nekā var kļūt par līderi, tāpat kā Putins kļuva par līderi īsā laikā, kā Zeļenskis kļuva par Ukrainas līderi. Šos procesus esot ļoti grūti uzminēt un Navaļņijs esot pietiekoši laba figūra, kura varētu apvienot lielu daudzumu cilvēku, vai arī esot cits scenārijs – šis vairākums izvirzīs savu personīgo figūru un iespējams figūru no tā politiskā režīma, kas šobrīd eksistē, tāpat kā 1991.gadā, kad akadēmiķa Saharova, Sobčaka, Afanasjeva

vietā cilvēki ielika Borisu Jeļcinu, kurš tobrīd bija opozicionārs, taču viņš bija partijas opozicionārs un lielā mērā pārstāvēja iepriekšējo režīmu. Pulksten 17:02:30 Raidījums beidzas.

[3] Izvērtējot Lēmuma 1. un 2.punktā konstatēto, 2022.gada 31.martā Padome pieņēma lēmumu Nr. 174/1–2 (*lēmuma numurs Administratīvo pārkāpumu procesa atbalsta sistēmā – 18012000002322 – 1*), ar kuru uzsāka administratīvā pārkāpuma procesu par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu VSIA “Latvijas Televīzija” darbībā, tas ir, par programmas “LTV7” ietvaros 2022.gada 29.martā raidījumā “TĀK” (“Točno, čotko, korotko”) izplatītās informācijas pienācīgas precizitātes un neitralitātes neievērošanu, tādējādi, iespējams, pārkāpjot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturtajā daļā noteiktos programmu veidošanas vispārīgos nosacījumus.

[4] 2022.gada 5.aprīlī Padome ir informējusi VSIA “Latvijas Televīzija” par to, ka 2022.gada 31. martā tika pieņemts lēmums ierosināt administratīvā pārkāpuma procesu Nr.18012000002322 un vienlaikus lūgusi VSIA “Latvijas Televīzija” izvērtēt Padomes konstatēto un sniegt paskaidrojumus minētajā lietā līdz 2022.gada 20.aprīlim.

[5] 2022.gada 21.aprīlī Padome ir saņēmusi VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumus, kuros VSIA “Latvijas Televīzija” pārkāpumu neatzīst, savu nostāju pamatojot ar turpmāk norādītajiem argumentiem:

[5.1] Paskaidrojumos tiek norādīts, ka atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk arī – ECT) praksei, vispārēja prasība žurnālistiem sistemātiski un formāli distancēties no citāta satura, kas varētu aizvainot vai provocēt citus, vai kaitēt viņu reputācijai, nav savienojama ar preses lomu sniegt informāciju par aktuāliem notikumiem, viedokļiem un idejām.¹ Citiem vārdiem, žurnālists ir tiesīgs intervēt dažādus cilvēkus, ar dažādiem viedokļiem un uzskatiem. Ja vien viedoklis, vērtējums vai uzskats netiek pasniegts kā fakts, objektīvā patiesība, žurnālistam nav jāpierāda intervējamajam kāds atšķirīgs viedoklis un nav jāmēģina pārliecināt skatītāju par to, ka intervētāja paustais viedoklis žurnālistam šķiet nepamatots, tāpat ir nepieciešams rūpīgi nošķirt ziņas jeb faktus no viedokļa. Fakti ir pakļaujami patiesības pārbaudei, un to pastāvēšana var tikt pierādīta. Turpretī viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei. Tas atspoguļo personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu. Tādēļ tas nevar būt ne patiess, ne nepatiess, lai arī cik nepieņemams tas kādam

¹ ECT 29.06.2001. spriedums lietā Thoma pret Luksemburgu (iesnieguma nr. 38432/97), 64.p.; ECT 05.02.2009. spriedums lietā Brunet-Lecomte un citi pret Franciju (iesnieguma nr. 42117/04), 47.p.

neliktos.² Nav pieļaujama situācija, kad žurnālistam tiek atļauts paust pašam vai atspoguļot citas personas subjektīvu kritisku viedokli vien tad, ja viņš pierāda viedokļa patiesumu. Viedokļa atbilstību patiesībai pierādīt nav iespējams, tādēļ šāda prasība jau pati par sevi ir vārda brīvības pārkāpums.³ Attiecīgi pienācīgas precizitātes princips neattiecas un nemaz nevar attiekties uz Raidījumā pausto viesu viedokli un tā izpausmes veidu, jo viedoklis atbilstoši ECT un Latvijas tiesu praksei nevar būt ne patiess, ne nepatiess (precīzs vai neprecīzs), jo tas norāda uz personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, apstākļiem vai notikumiem. Kā atzīts Augstākās tiesas judikatūrā,⁴ viedoklis kā subjektīvs vērtējums var veidoties kā no patiesiem faktiem, tā arī no kļūdainām ziņām un nepatiesas informācijas, un tas nav pierādāms. Secīgi, viedoklis nevar tikt pakļauts precizitātes pārbaudei. Neviena persona nevar tikt saukta pie administratīvās atbildības ne par neprecīza viedokļa paušanu, ne arī citas personas neprecīza viedokļa pārraidīšanu;

[5.2.] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos norāda, ka LTV ir mediju neatkarība un redakcionālo jeb satura brīvība, ko aizsargā Latvijas Republikas Satversmes 100. pants un Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) 1.protokola 10. panta pirmā daļa un kas ir nostiprināta arī EPLL 24. panta pirmajā daļā un 64.panta pirmajā daļā. Satversmes tiesa ir norādījusi,⁵ ka vārda brīvība pieder pie pirmās paaudzes cilvēktiesībām un tiek uzskatīta par vienu no svarīgākajām cilvēka pamattiesībām. Vārda brīvība publiskajā aspektā ietver arī preses brīvību. Līdz ar to jebkurš preses brīvības ierobežojums plašākā nozīmē jāsaprot arī kā vārda brīvības ierobežojums. Ņemot vērā to, ka Latvijas Republikas Satversmes 100. pants paredz tiesības uz vārda brīvību, gadījumos, kad ir šaubas par šīs normas saturu, tā tulkojama pēc iespējas atbilstoši interpretācijai, kāda tiek lietota starptautisko cilvēktiesību normu piemērošanas praksē. Latvijas tiesu praksē norādīts, kādi ir tā sauktie “aizliegtie viedokļi”, ko aizliegts pausts publiskos pasākumos⁶ – un konkrēti, kas vērsti pret Latvijas Republikas neatkarību, priekšlikumi par Latvijas valsts iekārtas vardarbīgu grozīšanu, aicinājumi nepildīt likumus, vardarbību, nacionālo un rasu naidu, klaju nacisma, fašisma vai komunisma ideoloģiju sludināšana, kara propagandu veikšana, kā arī noziedzīgu

² skat. ECT atziņas, piemēram, ECT 1991. gada 23. maija spriedums lietā Oberschlick v. Austria; ECT 1986. gada 8. jūnija spriedums lietā Lingens v. Austria.

³ skat. LR Augstākās tiesas Plēnuma un tiesu prakses vispārināšanas daļas 2003./2004. gada tiesu prakses apkopojumu „Tiesu prakse lietās par personas goda un cieņas civiltiesisko aizsardzību” 9.lpp.

⁴ Senāta 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr. SKC 98/2017 (C17150712); 2017. gada 6. marta spriedums lietā Nr. SKC 98/2017 (C17150712), 6.2.1.punkts; Senāta 2015. gada 24. septembra spriedums lietā Nr. SKC 204/2015 (C31370910), 7.2. punkts; 2002. gada 8. maija spriedums lietā Nr. SKC 261/2002.

⁵ 2003. gada 29. oktobra spriedumā lietā Nr.2003-05-01

⁶ Likuma “Par sapulcēm, gājieniem un piketiēm” 10. panta otrā daļa

nodarījumu un citu likumpārkāpumu slavēšana vai aicināšana tos izdarīt. Šīs normas paplašinātai interpretācijai nav pamata.⁷ Pārējos gadījumos, ja vien netiek izplatīta maldinoša un neprecīza informācija elektronisko plašsaziņas līdzekļu ziņu raidījumos (kas ir specifiski EPLL 24. panta ceturtais daļas gadījums), viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei. Tas atspoguļo personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu. Tādēļ tas nevar būt ne patiess, ne nepatiess, lai arī cik nepieņemams tas kādam neliktos.⁸ Augstākās tiesas Senāta atziņās atrodama arī konkrēta norāde uz to, kas ir “ziņas” – ziņas ir datu, faktu, skaitļu kopums, kam pretnostatāms viedoklis kā attieksme, subjektīvs vērtējums vai izpratne (par kaut ko)⁹;

[5.3.] Paskaidrojumos tiek norādīts, ka Lēmuma 9. punktā norādīts, ka Raidījumā izplatītā informācija, iespējams, netika izplatīta ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, jo vairākkārtīgi gan no Raidījuma vadītāja, gan Raidījuma viesu Ukrainas armija tika dēvēta par *Ukrainas “grupējumu”*, tai pat laikā Krievijas armija tika dēvēta vai nu par *“krievu karaspēku”* vai *“Krievijas armiju”*, kas norādot uz to, ka Krievijas armija tiek izcelta un Ukrainas armija tiek nodēvēta par *“grupējumu”*, kas to noniecina un vidusmēra skatītājam varētu rasties arī asociācija, ar kaut ko *“noziedzīgu”* vai *“sliktu”*. Šādam Padomes vērtējumam LTV nevar piekrist. Jāņem vērā, ka Raidījums ir par militāru tēmu – Krievijas armijas iebrukumu Ukrainas teritorijā. Viesu lietotais termins *“grupējums”* (kr. val. *“группировка”*) tiek lietots, runājot par militāro taktiku, Krievijas un Ukrainas karavīru izvietojumu karadarbības zonās, lai apzīmētu karavīru grupu, kas karā atrodas konkrētā cīņas vietā. Turklāt, kā redzams, pabeidzot savu domu, nākamajā teikumā viesis lieto minētos terminus jau apgrieztā kārtībā – *“Ukrainas karaspēks uzvarēs šajā kaujā krievus”*. Tātad iepriekšējā teikumā lietotā termina *“ukraiņu grupējums/i”* vietā lietojot *“Ukrainas karaspēks”*, bet Krievijas armiju, karaspēku vienkāršoti nosaucot par *“krieviem”*. Tāpat viesis Raidījumā norāda, ka viņš nav militārais eksperts, bet gan seko līdzī militāro ekspertu teiktajam (*Raidījuma 3:03, 6:38, 19:18*). Viesis pauž savu vērtējumu, un, sarunai ritot, atsevišķi izteicieni, iespējams, tiek izklāstīti vienkāršotā valodā. Termins *“grupējums”* tiek lietots, apzīmējot karaspēka daļu. Sekojot Lēmumā norādītajiem

⁷ Rīgas apgabaltiesas 2019. gadā sagatavotais tiesu prakses apkopojums "Tiesu prakse par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 174.pantā (sapulču, gājienu un piketu, kā arī publisko izklaides un svētku pasākumu organizēšanas un norises kārtības pārkāpšanu) noteikto tiesību normu piemērošanu pasākumu dalībniekiem un apmeklētājiem.

⁸ skat. ECT atziņas, piemēram, ECT 1991. gada 23. maija spriedums lietā Oberschlick v. Austria; ECT 1986. gada 8. jūnija spriedums lietā Lingens v. Austria.

⁹ Sk., piemēram, Senāta Civillietu departamenta 06.03.2017. spriedumu lietā SKC 98/2017.

motīviem par atsevišķu frāžu lietošanu, nevērtējot to kontekstu, piemēram, frāze “*krievu uzbrukums*”, kas atrodas līdztekus vienā teikumā ar frāzi “*liels ukraiņu grupējums*”, arīdžan nav korekta no militārās terminoloģijas un precizitātes viedokļa. Tomēr skatītājam nepārprotami ir skaidrs, ka viesis runā par Krievijas karavīru (tas ir, krievu) tiešu uzbrukumu Ukrainas pilsētām Slovjanskai un Kramatorskai, kas līdz šim nav okupētas, jo tās ir labi nocietinātas un tajās atrodas liels daudzums Ukraiņu karavīru (tas ir, “*ukraiņu grupējumu konkrētajā kaujas vietā*”). LTV vērš uzmanību, ka pašas Ukrainas medijos tiek lietots termins “*группировка*” (“*grupējums*”), runājot par konkrētu armijas (kā Krievijas, tā arī Ukrainas) daļu izvietošanu karadarbības zonās un kaujas vietās, kā piemēram, tīmekļa vietnē <https://www.pravda.com.ua/rus/news/2022/04/4/7337032/>. Līdz ar to pārmest to, ka Raidījuma viesis kaut kādā veidā apzināti, tieši vai slēpti nosauc Ukrainas karaspēku par “*grupējumu*”, tādā veidā diskreditējot to “*Krievijas armijas, karaspēka*” priekšā un piedēvējot tam teroristisku raksturu, ir pilnīgi nepamatoti;

[5.4.] Paskaidrojumos tiek norādīts, ka lēmuma 9. punktā norādīts, ka Raidījumā izplatītā informācija, iespējams, netika izplatīta ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, jo Raidījuma viesis vairākkārtīgi karu Ukrainā esot nodēvējis par “*operāciju*”, bet Raidījuma vadītājs uz šiem izteikumiem nekādā veidā nereaģē. Šādam Padomes vērtējumam LTV nevar piekrist. Gan Raidījuma vadītājs, gan viesis visa Raidījuma gaitā, runājot par Krievijas iebrukumu Ukrainā, lieto terminu “*karš*” (*Raidījuma 8:50; 10:18; 13:40; 15:58; 56:06, 56:25, kur viesis lieto terminu “karš”, sk. arī Lēmuma 2.1.6. punktu* – Krievija nepieņems šādu prasību, izņemot protams, gadījumu, ja Krievija šo karu zaudēs), nemaz neuzskaitot pārējo Raidījuma viesi lietotos terminus “*karš, noziegums, iebrukums*” visa Raidījuma laikā. Īpaši jānorāda, ka ne Raidījuma vadītājs, ne viesis nelieto Krievijas propagandas lietoto terminu “*specoperācija*”. Termins “*operācija*” Raidījuma epizodē tiek lietots tikai vienā epizodē, viesim runājot par konkrētu militāru darbību, kaujas veikšanu konkrētās karadarbības zonās un kaujas vietās. Ievērojot iepriekš minēto, nav pamata uzskatīt, ka Raidījumā vienā vietā lietotais termins “*operācija*” ir lietots, lai attaisnotu Krievijas iebrukumu Ukrainā un sauktu to par “*speciālo militāro operāciju / specoperāciju*”, kā to dara Krievijas Federācija;

[5.5.] Paskaidrojumos tiek norādīts, ka mēģinot atspēkot šo vispārējo norādi par “*Raidījuma naratīvu kopumā*”, LTV paskaidro, ka Raidījums ir par krievu žurnālistu komentāriem par notiekošo karu Ukrainā (“*Российские журналисты о войне в Украине*”). L.Ragozins Raidījumā konkrēti norāda uz to, ka Krievija uzbruka Ukrainai (*Raidījuma 10:08*),

tādā veidā neievērojot Budapeštas memorandu, kuras dalībvalsts tā bija un kurā tā apsolīja Ukrainai palīdzēt uzbrukuma gadījumā.¹⁰ Runā par realitāti, kas notiek ORDLO teritorijā – teritorijas Ukrainas austrumos, “*Doneckas un Luganskas apgabalu nelielas daļas, ko Krievija faktiski kontrolēja jau līdz 2022. gada 24. februārim*”, “*kuras ir okupējuši prokrieviskie separātisti un kontrolē sākot no 2014. gada*” (Raidījuma 11:55 – 12:17). Arī Ukrainas mediju resursos¹¹ ir skaidrots, ka Krievija kopš 2014. gada ir faktiski okupējusi daļu no šīm teritorijām un Krievija izmanto t.s. ORDLO teritorijas par šantāžas instrumentu pret Ukrainu. Jānorāda, ka saistībā ar šo teritoriju atzīšanu ASV vēl pirms 2022. gada 24. februāra iebrukuma bija ieviesusi savas sankcijas pret Krieviju¹²;

[5.6] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos norāda arī to, ka uz Raidījuma vadītāja jautājumu, vai viesis tic Krievijas Aizsardzības ministram Šoigu par to, ka Krievijā mobilizācijas nebūs, tāpat jautā, vai vispār ir vienkārši iespējams uzvarēt 40 miljonu iedzīvotāju valsti Ukrainu ar 170 tūkstošu Krievijas karavīru armiju, L.Ragozins atbild, ka “*Krievijas oficiālajiem paziņojumiem ticēt nevar nekad un ne pie kādiem apstākļiem, jo tāda melu mašīna, pat vērtējot to, ko viņi ir izdarījuši Ukrainā šobrīd un to, ko viņi izdarīja ar Ukrainu 2014. gadā un no tā vien varot spriest par to, cik nepatiesi šie apgalvojumi ir.*” (Raidījuma 16:15 – 17:00). L.Ragozins norāda, ka sabiedriskās domas aptaujām Krievijā par kara atbalstu nevar ticēt, jo “*cilvēki tajās ir ķīlnieki*” (Raidījuma 59:50), skaidrojot to, ka Krievijā ir stipra cenzūra un represiju iespējas, tādēļ cilvēki aptaujās nepauž savu patieso nostāju. Tāpat raidījuma viesis L.Ragozins neattaisno karu, neslavē Krievijas militāro agresiju vai V.Putina režīmu, jo paužot nostāju, ka Krievijas politiskais režīms ir autoratīvs un represīvs, atzīmējot, ka šī represīvā un

¹⁰ Sk. Budapeštas memorands par drošības garantijām Baltkrievija, Kazahstāna un Ukraina, https://en.wikipedia.org/wiki/Budapest_Memorandum_on_Security_Assurances, saskaņā ar kuru Ukraina kļuva par Kodolieroču neizplatīšanas līguma pusi un faktiski atdeva savu kodolarsenālu Krievijai, bet Krievija apņēmas ievērot baltkrievu, kazahu un ukraiņu neatkarību un suverenitāti esošajās robežās, atturēties no draudiem vai spēka lietošanas pret Baltkrieviju, Kazahstānu vai Ukrainu, tūlītēju Drošības padomes rīcību, lai sniegtu palīdzību Baltkrievijai, Kazahstānai vai Ukrainai, ja tām “būtu jāklūst par agresijas akta upuriem vai agresijas draudu objektu, kurā tiek izmantoti kodolieroči”.

¹¹ ОРДЛО - Временно оккупированные территории Украины (укр. Тимчасово окуповані території), sk. <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%BE%D0%BA%D0%BA%D1%83%D0%BF%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B5%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B8%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BD%D1%8B>; <https://www.pravda.com.ua/rus/tags/ordlo/>

¹² Executive Order on Blocking Property of Certain Persons and Prohibiting Certain Transactions With Respect to Continued Russian Efforts to Undermine the Sovereignty and Territorial Integrity of Ukraine, sk. <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2022/02/21/executive-order-on-blocking-property-of-certain-persons-and-prohibiting-certain-transactions-with-respect-to-continued-russian-efforts-to-undermine-the-sovereignty-and-territorial-integrity-of-ukraine/>

militārā politika sāk skart visus Krievijas iedzīvotājus ekonomisko sankciju dēļ. Papildus tam Raidījuma viesis L.Ragozins arī norādot, ka Krievija iebrukums ir ne tikai katastrofa Ukrainai, lai gan galvenokārt tā ir katastrofa tieši Ukrainai, bet arī katastrofa Krievijai, tās cilvēkiem, kas neatbalsta karu, šo briesmīgo notikumu;

[5.7] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos norāda, ka nav pamatoti liegt paust savu viedokli par to, kādi ir iespējamie scenāriji kara attīstībai vai agresora valsts prasību pieņemšanai, norādot, ka viesis visā Raidījuma garumā norāda uz Ukrainas pretošanos Krievijas politiskajiem notikumiem, sauc Krievijas agresiju īstajā vārdā – par karu. Tāpat raidījuma viesis L.Ragozins, izvērtējot vēsturiskos notikumus, nav pārāk optimistisks attiecībā uz Krievijas kā lielas agresīvas valsts agresīvo rīcību, ar melīgu pārvaldes aparātu un neskaidru sabiedrības nostāju pret karu, kā arī ņem vērā tās iepriekš veiktās darbības Ukrainā sākot no 2014.gada. Tomēr Raidījuma laikā L.Ragozins nenoliedzami izceļot arī ukraiņu spēcīgo pretdarbību, kritizē V.Putina politisko režīmu un prognozē, kā tas var mainīties Krievijā.

[5.8] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos norāda, ka Padome 2022.gada 31.martā nepamatoti uzsāka administratīvā pārkāpuma procesu Nr. 18012000002322 un līdz ar to tas ir izbeidzams.

[6] Ņemot vērā situāciju Latvijā un pasaulē saistībā ar karu Ukrainā, Padome ir nosūtījusi pieprasījuma vēstules par atzinuma sniegšanu Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Ombudam Andai Rožukalnei, Aizsardzības ministrijai un Valsts drošības dienestam.

[6.1.] 2022.gada 17.maijā Padome ir saņēmusi atzinumu no Aizsardzības ministrijas (turpmāk arī – AM) par Raidījumā izplatītās informācijas atbilstību pienācīgas precizitātes un neitralitātes pienākumam. No atzinuma secināms, ka:

[6.1.1.] AM ieskatā konkrētajā raidījumā tā veidotāji centās pasniegt informāciju par karu Ukrainā, ievērojot objektivitāti. Vienlaikus, AM vērtējumā, raidījumā uzaicinātā viesi Leonīda Ragozina atsevišķi izteikumi vērtējami kā pretrunīgi un nepieņemami apstākļos, kad visai demokrātiskajai pasaulei ir acīmredzami un faktoloģiski apstiprināti pierādījumi par Krievijas uzsākto karu un pastrādātajiem noziegumiem pret Ukrainas valsti un tautu. Piemēram, atbildot uz jautājumu, vai Krievijas sabiedrība atbalsta Putina karu Ukrainā, Ragozina kungs viennozīmīgi saka, kā “nē, neatbalsta”, tad norāda, ka Putins patiesībā labu dzīvi bija nodrošinājis Krievijas tautai, visi dzīvoja labi, bet tagad sankciju ietekmē Putins vairs to nespēj nodrošināt, “un tieši tāpēc – ja krievu tauta noticēs, ka ar Krieviju ir cauri, tad lielākā daļa tautas būs kopā ar Putinu, bet tai pašā laikā viņš nosauc Krieviju par Ziemeļkoreju, kas ir piepumpēta

ar kodol steroīdiem.” Nedomāju, ka šāda atbilde atbilst labai žurnālistikas praksei. Turklāt tas arī ir viens no Kremļa propagandas vēstījumiem ar mērķi baidīt Rietumus, ka Kremļa rīcība ir neprognozējama, tāpēc labāk piekāpties;

[6.1.2] AM ieskatā raidījumā netika tieši izplatīts naratīvs, kas izceļ Krievijas Federācijas spējas un spēku. Vienlaikus tajā pašā raidījuma sadaļā, kurā piedalījās Leonīds Ragozins, no viņa puses tika izteikts viedoklis, kurš pamatā atbilst Krievijas Federācijas izplatītajiem naratīviem. Noskatoties visu raidījumu, rodas sajūta, ka Ragozina kungs it kā neatbalsta Putina uzsākto karadarbību Ukrainā, bet tai pašā laikā norāda, ka Kijeva, izpildot Minskas vienošanās zaudētu mazāk, jo tagad Ukrainai nāksies rēķināties ar Krimas un Donbasa zaudēšanu, neitrāla statusa saglabāšanu un pat īpaša statusa piešķiršanu krievu valodai. Izskatās, ka šeit Ragozina kungs sprieda par notikumu attīstības gaitu, skatoties tikai no Kremļa skatu punkta, nepieļaujot domu, ka šajā karā Krievija varētu būt tā puse, kurai nāksies rēķināties ar zaudējumu;

[6.1.3] Sarunas laikā ar raidījuma vadītāju Ragozina kungs vairākkārt izmantoja apzīmējumu “*grupējums*”, kad runāja par Ukrainas bruņotajiem spēkiem, piemēram, komentējot situāciju Mariopolē. Vienlaikus Ragozina kungs ievēroja zināmu konsekvenci un Krievijas armiju apzīmēja kā “*Krievijas spēkus*”. Šāda Krievijas retorika ir īpaši izvēlēta, lai attaisnotu uzsākto karu, kā arī mēģinātu uzturēt naratīvu, ka tā karu ir uzsākusi nevis pret demokrātisku valsti un tautu, kuru aizstāv tās likumīgie bruņotie spēki, bet gan pret atsevišķu režīmu un tam lojāliem militāriem grupējumiem. Šādi Krievija cenšas delegitimizēt Ukrainas valsti un piešķirt savai rīcībai likumību, kā arī savai sabiedrībai pierādīt, ka tā nekaru pret visu Ukrainas tautu, bet gan tikai pret atsevišķiem radikāliem grupējumiem;

[6.1.4] AM ieskatā raidījumā netika izplatīta informācija, kura tieši apdraud Latvijas valsts drošību. Vienlaikus AM jau kopš 2014. gada ir aicinājusi sabiedrību kritiski izvērtēt, kāda informācija tiek izplatīta par Krievijas uzsākto karu Ukrainā, jo ne katrs indivīds spēj kritiski izvērtēt slēptos vēstījumus, ar kuru palīdzību vai nu tiek mēģināts pārliecināt auditoriju, ka Ukrainas un tāpat arī Latvijas valsts un sabiedrības tiesības uz aizsardzību nav pamatotas, vai arī to, ka šādai rīcībai nav jēgas. Šī arīdzan ir uzskatāma par lielāko Krievijas informācijas operāciju un propagandas veiksmi, kad ar šādiem hibrīdkara elementiem sabiedrība tiek morāli sagrauta un tajā tiek sētas šaubas par tās tiesībām un pienākumiem aizsargāties no Krievijas agresijas. Piemēram, augstāk minētajā raidījumā Ragozina kungs diskutēja ar raidījuma vadītāju par t.s. finlandizācijas iespēju Ukrainai, atsaucoties uz to, ka Ukrainas valdība pati tam

ir piekritusi un arī atsaucoties uz rietumos izplatīto pieņēmumu, ka tā būtu racionāla rīcība, no kuras Ukraina varētu tikai iegūt. AM vērs uzmanību, ka finlandizācija bija vēsturiski smaga politiskā izšķiršanās Somijas valstij un sabiedrībai, kuru tā bija spiesta pieņemt, lai saglabātu kaut kādu suverenitāti un pašnoteikšanās tiesības. Šis politiskais fenomens bija balstīts uz Padomju Savienības diktētiem bezkompromisa noteikumiem, kurus Somijas sabiedrība pieņēma formāli, nevis no brīvas gribas un labprātīgi.

[6.2] Padome atkārtoti griezās ar lūgumu par atzinuma sniegšanu pie Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Ombuda Andas Rožukalnes (turpmāk arī – Ombuds), kura sākotnēji kategoriski atteicās sniegt atzinumu, jo Padome nav norādījusi, kurš LTV Rīcības un ētikas kodeksa punkts ir pārkāpts un norādīja, ka, ja nav iepriekš minētā kodeksa punkta pārkāpums, tad Ombudu varot pieaicināt tikai kā ekspertu, par to atsevišķi vienojoties. Tomēr, neskatoties uz iepriekš minēto, 2022.gada 16.maijā Padome ir saņēmusi atzinumu no Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Ombuda Andas Rožukalnes par Raidījumā izplatītās informācijas atbilstību pienācīgas precizitātes un neitralitātes pienākumam. Atzinumā norādīts, ka:

[6.2.1] Neraugoties uz to, ka NEPLP vēstulēs nav atsaukusies uz Rīcības un ētikas kodeksa noteiktajiem punktiem atbilstoši Kārtībai, kādā tiek izskatīti sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombudam iesniegtie iesniegumi (turpmāk arī – Kārtība, apstiprināta ar Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes 2022. gada 17. marta lēmumu Nr.15/1-1), Ombuds secina, ka NEPLP vēstulēs minētie jautājumi par LTV saturu būtu vērtējami ombuda kompetences ietvaros, jo attiecas uz Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes noteiktajiem sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu darbības pamatprincipiem un ir saistīti ar raidījumā izmantoto informācijas avotu sniegto informāciju par pretrunīgi vērtētiem un laika gaitā savu darbību, statusu mainījušiem un citos aspektus transformāciju piedzīvojušiem jautājumiem (piemēram, AZOV pulks);

[6.2.2] Raidījuma saturs vērtējams atbilstoši tā formātam un tematam. Raidījuma mērķis bija sniegt auditorijai iespēju iepazīties ar Krievijas žurnālistu viedokļiem un pieredzi ziņojot par aktuālajiem notikumiem nepamatotā un nežēlīgā kara Ukrainā kontekstā, tajā piedalījās trīs žurnālisti, informācijas sniegšanai galvenokārt izmantots faktu un viedokļu intervijas žanrs. Šī raidījuma mērķis nav analizēt uzaicināto informācijas avotu personības, iepriekšējo darbību, agrākos izteikumus. Raidījumā nepārprotami nodalīta tā vadītāja Alekseja Dundas sniegtā informācija un raidījuma viesu jeb informācija avotu paustie viedokļi, skaidri identificējot

informācijas avotus, to saistību ar raidījuma tematu un lomu raidījumā. Raidījuma informācijas avotu paustais nav nekādā veidā sasaistāms ar LTV vai LTV darbinieku pozīciju. Tiešraides diskusijā vadītājam ir ierobežotas iespējas pārbaudīt informācijas avotu teikto. Ievērojot izteiksmes brīvības pamatnosacījumus, profesionālajā žurnālistikā nozīmīgos neitralitātes un objektivitātes principus, raidījuma vadītājs Aleksejs Dunda neizsaka vērtējumu par raidījuma viesiem vai viņu viedokļiem. Šāda rīcība būtu pamatota, ja kāds no raidījuma viesiem raidījumā nepārprotami pārkāptu likumu, piemēram, izplatītu naida runu, nodarbotos ar aicinājumiem uz vardarbību vai kara kurināšanu. Pretējā gadījumā, raidījuma informācijas avotu viedokļu ierobežošana vai citāda ietekmēšana varētu tikt uztverta kā cenzūra un izteiksmes brīvības tiesību pārkāpums;

[6.2.3] Lai precīzi un pēc būtības atbildētu uz jautājumu “Vai elektroniskā plašsaziņas līdzekļa programmā 2022.gada 29.martā izplatītajā raidījumā “ТЧК” (“Тоčno, čотко, коротко”), ņemot vērā notiekošo karadarbību Ukrainā un raidījuma viesi Leonīda Ragozina pēdējo gadu izteikumus un paziņojumus attiecībā uz Ukrainu un ukraiņu tautu, informācija tika sniegta ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti?”, būtu nepieciešams veikt raidījuma viesi Leonīda Ragozina publisko izteikumu analīzi dažādos publiskās informācijas kanālos un formātos, iepriekš vienojoties par pētījuma dizainu: tā problēmjautājumiem, pētījuma lauku, pētījuma metodēm, kā arī pētniecības instrumentiem. Bez pamatotiem datiem pastāv risks izteikt neatbilstošus, fragmentētus, pieņēmumos balstītus secinājumus. Vienkāršas meklēšanas rezultātā ombuds konstatēja, ka vārds “*grupējums*” un “*grupējumi*” raidījumā izmantots trīs reizes laikā no 5 līdz 7 minūtei, kad tiek apspriestas kaujas situācijas izmaiņas pie Mariupoles un tā saucamās Luhanskas republikas. Ciktāl saprotams sarunas kopējais saturs, ar vārdu “*grupējums*” vistīcāmāk apzīmēta kāda daļa no karadarbībā iesaistītajiem spēkiem, šo vārdu izmantojot kā sinonīmu vārdam “*grupa*”, tātad daļa no kāda lielāka kopuma. Vārdam “*grupējums*” raidījumā ne vizuāli vai audiāli (ar sejas izteiksmēm, žestiem, citu vizuālo materiālu, intonāciju), ne tekstā nav piešķirta emocionāla ekspresija, tas izmantots neitrāli. Pārbaudot vārda “*grupējums*” lietojumu attiecībā uz Ukrainas pusē karojošajiem spēkiem, tostarp AZOV pulku, konstatēts, ka vārds “*grupējums*” līdzīgā kontekstā tiek izmantots dažādos profesionālos medijos, to vidū BBC krievu valodas saturā (piemēru skat. šeit: <https://www.bbc.com/russian/news-61174410>). BBC saturā vārdam arī ir neitrāla nozīme. Raidījumā un citur militārās vienības tiek apzīmētas ļoti dažādu vārdu palīdzību;

[6.2.4] Iepazīstoties ar 2022.gada 29.marta raidījuma “TČK” saturu, bet neveicot resursietilpīgu viena raidījuma viesu viedokļa naratīva analīzi un informācijas avota vairāku gadu laikā pausto publisko izteikumu analīzi, nav konstatēts LTV Rīcības un ētikas kodeksa pārkāpums.

[6.3] 2022.gada 27.maijā Padome ir saņēmusi atzinumu no Valsts drošības dienesta (turpmāk arī VDD), kurā VDD norāda, ka:

[6.3.1] VDD kompetence atbilstoši normatīvajos aktos var vērtēt fizisku un juridisku personu, tostarp mediju darbības atbilstību nacionālās drošības interesēm kopumā, VDD kompetencē tomēr nav analizēt mediju saturu iepretim Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.pantā ietvertajiem programmu veidošanas vispārīgajiem noteikumiem. Tāpat VDD neiejaucas vārda, viedokļu paušanas brīvībā, nekontrolē mediju saturu. Tādejādi, VDD nevar sniegt atzinumu vai skaidrojumu par konkrētu terminu, apzīmējumu, izteiksmes formu u.c. atsevišķu raidījuma saturā novērojamu elementu atbilstību realitātei, vērtēt tā objektivitāti, precizitāti un neitralitāti;

[6.3.2] Ņemot vērā minēto VDD kompetencei piekritīgs varētu būt Padomes vēstulē ietvertais ceturtais jautājums – vai raidījuma saturā ir sniegta tāda informācija, kas apdraud valsts drošību? Uz minēto VDD norāda, ka VDD vērtējumā raidījumā netika izplatīta informācija, kas būtu saistāma ar potenciālu apdraudējumu Latvijas nacionālajai drošībai.

[7] 2022.gada 25.maijā Padome nosūtīja vēstuli Nr. 37/6–7 VSIA “Latvijas Televīzija”, kurā informēja, ka 2022.gada 2.jūnija Padomes sēdē tiks izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 1801200002322 par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa VSIA “Latvijas Televīzija” darbībā. Vienlaikus Padome informēja, ka Padomes sēde 2022.gada 2. jūnijā pl. 10.30 notiks attālināti, izmantojot *MS Teams* programmu. Ievērojot minēto, Padome aicināja VSIA “Latvijas Televīzija” informēt Padomi par kontaktpersonu, kura attālināti piedalīsies Padomes sēdē. Vienlaikus Padome informēja, ka lieta var tikt izskatīta arī bez VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāvja klātbūtnes, atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 135.pantam.

[7] Lietas izskatīšanas laikā VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāve uzturēja iepriekš rakstiskajos paskaidrojumos norādīto pozīciju, kā arī paskaidroja, ka administratīvā pārkāpuma process ir uzsākts nepamatoti un lieta ir nekavējoties izbeidzama, jo Latvijas Televīzija nekādā gadījumā nevar piekrist lēmumā par šī procesa uzsākšanu norādītajiem apstākļiem, galvenokārt

trim argumentiem, kas tiek izvirzīti kritizējot Raidījumu un Latvijas Televīzija pievienojas Ombuda Andas Rožukalnes atzinumā paustajam. Tāpat VSIA “Latvijas Televīzija” pārstāve norāda, ka nevar piekrist Raidījumā lietoto terminu “grupējums” un “operācija” interpretācijai Padomes lēmuma par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu 9.punktā, jo tā ir bijusi ļoti radoša pieeja un attiecībā uz Raidījuma kopējo naratīvu norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība ir uzsākta uz kaut kādu sajūtu pamata un uz politisku norāžu pamata par to kādas emocijas vienai vai otrai personai ir izsaucis Raidījums un konkrētais Raidījuma viesis.

Ievērojot minēto, Padome

secina:

[8] Satversmes tiesa ir atzinusi, ka administratīvo pārkāpumu lietas ir uzskatāmas par mazajām krimināllietām Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izpratnē (*Satversmes tiesas 20.06.2002. sprieduma lietā Nr.2001-17-0106*). Līdz ar to jāievēro nevainīguma prezumpcija, ka nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu pārkāpējam.

[9] Administratīvās atbildības likuma (turpmāk – AAL) 119.panta 1.punktā ir noteikts, ka: *“Administratīvā pārkāpuma procesu nedrīkst uzsākt, bet uzsāktais process jāizbeidz, ja konstatēts vismaz viens no šādiem apstākļiem:*

1) administratīvais pārkāpums nav noticis;”

[10] Pēc administratīvā pārkāpuma lietas ierosināšanas Padome ir ieguvusi informāciju, kas ir atspoguļota VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos un Aizsardzības ministrijas un Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu Ombuda atzinumos, un norāda uz to, ka Raidījuma laikā izplatītā informācija nav viennozīmīgi vērtējama kā tāda, kas ir izplatīta neievērojot pienācīgu precizitāti un neitralitāti, konkrēti:

[10.1] Attiecībā uz viedokļu un faktu nošķiršanu:

[10.1.1] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos attiecībā uz Raidījumā izplatīto informāciju norāda, ka žurnālists ir tiesīgs intervēt dažādus cilvēkus, ar dažādiem viedokļiem un uzskatiem. Ja vien viedoklis, vērtējums vai uzskats netiek pasniegts kā fakts, objektīvā patiesība, žurnālistam nav jāpierāda intervējamajam kāds atšķirīgs viedoklis un nav jāmēģina pārliecināt skatītāju par to, ka intervētāja paustais viedoklis žurnālistam šķiet nepamatots. Papildus tam tiek norādīts, ka ir nepieciešams rūpīgi nošķirt ziņas jeb faktus no viedokļa. Fakti

ir pakļaujami patiesības pārbaudei, un to pastāvēšana var tikt pierādīta. Turpretī viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei, jo tas atspoguļo personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu un viedoklis kā subjektīvs vērtējums var veidoties kā no patiesiem faktiem, tā arī no kļūdainām ziņām un nepatiesas informācijas, un tas nav pierādāms. Secīgi, viedoklis nevar tikt pakļauts precizitātes pārbaudei. Neviena persona nevar tikt saukta pie administratīvās atbildības ne par neprecīza viedokļa paušanu, ne arī citas personas neprecīza viedokļa pārraidīšanu. Arī Aizsardzības ministrija savā atzinumā norāda, ka konkrētajā raidījumā tā veidotāji centās pasniegt informāciju par karu Ukrainā, ievērojot objektivitāti. Vienlaikus, Aizsardzības ministrijas vērtējumā, raidījumā uzaicinātā viesā Leonīda Ragozina atsevišķi izteikumi vērtējami kā pretrunīgi un nepieņemami apstākļos, kad visai demokrātiskajai pasaulei ir acīmredzami un faktoloģiski apstiprināti pierādījumi par Krievijas uzsākto karu un pastrādātajiem noziegumiem pret Ukrainas valsti un tautu. Savukārt Ombuds savā atzinumā norāda, ka Raidījuma saturs vērtējams atbilstoši tā formātam un tematam, Raidījuma mērķis bija sniegt auditorijai iespēju iepazīties ar Krievijas žurnālistu viedokļiem un pieredzi ziņojot par aktuālajiem notikumiem nepamatotā un nežēlīgā kara Ukrainā kontekstā, tajā piedalījās trīs žurnālisti, informācijas sniegšanai galvenokārt izmantots fakts un viedokļu intervijas žanrs. Šī raidījuma mērķis nebija analizēt uzaicināto informācijas avotu personības, iepriekšējo darbību, agrākos izteikumus. Papildus tam Ombuds norāda, ka, ievērojot izteiksmes brīvības pamatnosacījumus, profesionālajā žurnālistikā nozīmīgos neitralitātes un objektivitātes principus, raidījuma vadītājs Aleksejs Dunda neizsaka vērtējumu par raidījuma viesiem vai viņu viedokļiem. Šāda rīcība būtu pamatota, ja kāds no raidījuma viesiem raidījumā nepārprotami pārkāptu likumu, piemēram, izplatītu nauda runu, nodarbotos ar aicinājumiem uz vardarbību vai kara kurināšanu. Pretējā gadījumā, raidījuma informācijas avotu viedokļu ierobežošana vai citāda ietekmēšana varētu tikt uzverta kā cenzūra un izteiksmes brīvības tiesību pārkāpums. Padome piekrīt, iepriekš norādītajam attiecībā uz to, ka konkrētajā Raidījumā raidījuma viesis L.Rogozins izteica savu vērtējumu par to, kāda viņa skatījumā ir šī brīža situācija saistībā ar Krievijas karu Ukrainā un kādi ir iespējamie scenāriji kā šī situācija varētu attīstīties un atrisināties Krievijai, tai pat laikā Padomes ieskatā, attiecībā uz Raidījuma viesi L.Ragozina viedokli, no Raidījuma vadītāja puses netika iegūts Raidījuma viesi L.Ragozina viedoklis par to, kādi ir iespējamie scenāriji un kā šī situācija saistībā ar Krievijas karu Ukrainā varētu attīstīties un atrisināties Ukrainai, tas ir, var teikt, ka Raidījumā izskanēja tikai Raidījuma viesi L.Ragozina viedoklis par to kā un kas varētu mainīties Krievijā.

Tāpat Padome piekrīt Aizsardzības ministrijas atzinumā norādītajam, ka raidījumā uzaicinātā viesis L.Ragozina atsevišķi izteikumi vērtējami kā pretrunīgi un daudziem nepieņemami apstākļos, kad visai demokrātiskajai pasaulei ir acīmredzami un faktoloģiski apstiprināti pierādījumi par Krievijas uzsākto karu un pastrādātajiem noziegumiem pret Ukrainas valsti un tautu, taču Padome norāda, ka konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma lieta ir par informācijas izplatīšanu bez pienācīgas precizitātes un neitralitātes, bet nevis par Raidījuma viesis L. Rogozina izteikumu nepieņemamību vai pretrunīgumu saistībā ar notikumiem Ukrainā un no tām izrietošajām Krievijas darbībām. Tai pat laikā Padome var tikai daļēji piekrist Ombuda atzinumā norādītajam, ka, ievērojot izteiksmes brīvības pamatnosacījumus, profesionālajā žurnālistikā nozīmīgos neitralitātes un objektivitātes principus, raidījuma vadītājs Aleksejs Dunda neizsaka vērtējumu par raidījuma viesiem vai viņu viedokļiem izņemot tos gadījumos, kad kāds no raidījuma viesiem raidījumā nepārprotami pārkāptu likumu, piemēram, izplatītu naida runu, nodarbotos ar aicinājumiem uz vardarbību vai kara kurināšanu, kas konkrētajā gadījumā Raidījumā netika konstatēts, jo, Padomes ieskatā, arī gadījumos, kad Raidījuma viesis raidījumā izplata tiešu vai netiešu propagandu, kas varbūt arī izpaužas tikai atsevišķu vārdu vai frāžu veidā, Raidījuma vadītājam būtu jāspēj profesionāli parādīt savu attieksmi par Raidījuma viesis izplatīto informāciju.

[10.2] Attiecībā uz “aizliegtajiem viedokļiem”:

[10.2.1] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos attiecībā uz vārda brīvību žurnālistikā norāda, ka Latvijas tiesu praksē norādīts, kādi ir tā sauktie “aizliegtie viedokļi”, ko aizliegts paust publiskos pasākumos¹³ – un konkrēti, kas vērsti pret Latvijas Republikas neatkarību, priekšlikumi par Latvijas valsts iekārtas vardarbīgu grozīšanu, aicinājumi nepildīt likumus, vardarbību, nacionālo un rasu naidu, klaju nacisma, fašisma vai komunisma ideoloģiju sludināšana, kara propagandu veikšana, kā arī noziedzīgu nodarījumu un citu likumpārkāpumu slavēšana vai aicināšana tos izdarīt. Šīs normas paplašinātai interpretācijai nav pamata.¹⁴ Pārējos gadījumos, ja vien netiek izplatīta maldinoša un neprecīza informācija elektronisko plašsaziņas līdzekļu ziņu raidījumos (kas ir specifiski EPLL 24. panta ceturtnās daļas gadījums), viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei. Tas atspoguļo personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu. Tādēļ tas nevar būt ne patiess, ne nepatiess,

¹³ Likuma “Par sapulcēm, gājieniem un piketiēm” 10. panta otrā daļa

¹⁴ Rīgas apgabaltiesas 2019. gadā sagatavotais tiesu prakses apkopojums "Tiesu prakse par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 174.pantā (sapulču, gājienu un piketu, kā arī publisko izklaides un svētku pasākumu organizēšanas un norises kārtības pārkāpšanu) noteikto tiesību normu piemērošanu pasākumu dalībniekiem un apmeklētājiem.

lai arī cik nepieņemams tas kādam neliktos.¹⁵ Augstākās tiesas Senāta atziņās atrodama arī konkrēta norāde uz to, kas ir “ziņas” – ziņas ir datu, faktu, skaitļu kopums, kam pretnostatāms viedoklis kā attieksme, subjektīvs vērtējums vai izpratne (par kaut ko)¹⁶. Padome piekrīt šādam pamatojumam, jo raidījuma viesis L.Ragozins, atbildot uz raidījuma vadītāja jautājumiem, vairākkārt min, ka tas ir viņa uzskats par konkrēto jautājumu un Raidījuma gaitā nav konstatējams, ka būtu izplatīti iepriekš pieminētie “*aizliegtie viedokļi*”, kuru atspoguļošanas laikā būtu attiecīgi situācijai jāreaģē arī raidījuma vadītājam kā to savā atzinumā atzīst arī Ombuds (Lēmuma 10.1.punkts). Padome piekrīt, ka Raidījuma laikā neizskanēja tā sauktie “*aizliegtie viedokļi*”, uz kuriem Raidījuma vadītājam būtu noteikti jāreaģē, tai pat laikā, kā jau iepriekš tika minēts, tad arī gadījumos, kad Raidījuma viesis raidījumā izplata tiešu vai netiešu propagandu, kas varbūt arī izpaužas tikai atsevišķu vārdu vai frāžu veidā, Raidījuma vadītājam būtu jāspēj profesionāli parādīt savu attieksmi par Raidījuma viesi izplatīto informāciju, kā arī intervējot Raidījuma viesi spēt profesionāli ar jautājumiem panākt, ka Raidījuma viesis sniedz savu viedokli ne tikai skatoties no Krievijas puses interesēm, bet arī no Ukrainas.

[10.3] Attiecībā uz pienācīgas precizitātes un neitralitātes principa ievērošanu:

[10.3.1] vārda “*grupējums*” lietošana Raidījumā:

[10.3.1.1] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos attiecībā uz vārda “*grupējums*” izmantošanu runājot par Ukrainas armiju tiek norādīts, ka Raidījums ir par militāru tēmu – Krievijas armijas iebrukumu Ukrainas teritorijā. Viesa lietotais termins “*grupējums*” (kr. val. “*группировка*”) tiek lietots, runājot par militāro taktiku, Krievijas un Ukrainas karavīru izvietojumu karadarbības zonās, lai apzīmētu karavīru grupu, kas karā atrodas konkrētā cīņas vietā. Turklāt, kā redzams, pabeidzot savu domu, nākamajā teikumā viesis lieto minētos terminus jau apgrieztā kārtībā – “*Ukrainas karaspēks uzvarēs šajā kaujā krievus*”. Tātad iepriekšējā teikumā lietotā termina “*ukraiņu grupējums/i*” vietā lietojot “*Ukrainas karaspēks*”, bet Krievijas armiju, karaspēku vienkāršoti nosaucot par “*krieviem*”. Bez tam tiek norādīts, ka arī pašas Ukrainas medijos tiek lietots termins “*группировка*”, runājot par konkrētu armijas (kā Krievijas, tā arī Ukrainas) daļu izvietojumu karadarbības zonās un kaujas vietās. Līdz ar to pārnest to, ka Raidījuma viesis kaut kādā veidā apzināti, tieši vai slēpti nosauc Ukrainas karaspēku par “*grupējumu*”, tādā veidā diskreditējot to “*Krievijas armijas, karaspēka*” priekšā un piedēvējot tam teroristisku raksturu, ir pilnīgi nepamatoti. Savukārt Aizsardzības ministrija

¹⁵ skat. ECT atziņas, piemēram, ECT 1991. gada 23. maija spriedums lietā Oberschlick v. Austria; ECT 1986. gada 8. jūnija spriedums lietā Lingens v. Austria.

¹⁶ Sk., piemēram, Senāta Civillietu departamenta 06.03.2017. spriedumu lietā SKC 98/2017.

savā atzinumā norāda, ka raidījuma viesis L.Ragozins vairākkārt izmantoja apzīmējumu “grupējums”, kad runāja par Ukrainas bruņotajiem spēkiem, piemēram, komentējot situāciju Mariopolē, tai pat laikā ievēroja zināmu konsekvenci attiecībā uz Krievijas armiju, kuru apzīmēja kā “Krievijas spēkus”. Papildus tiek norādīts, ka šāda Krievijas retorika esot īpaši izvēlēta, lai attaisnotu uzsākto karu, kā arī mēģinātu uzturēt naratīvu, ka tā karu ir uzsākusi nevis pret demokrātisku valsti un tautu, kuru aizstāv tās likumīgie bruņotie spēki, bet gan pret atsevišķu režīmu un tam lojāliem militāriem grupējumiem, kā arī šādi Krievija cenšas deleģitimizēt Ukrainas valsti un piešķirt savai rīcībai likumību, kā arī savai sabiedrībai pierādīt, ka tā nekaro pret visu Ukrainas tautu, bet gan tikai pret atsevišķiem radikāliem grupējumiem. Ombuds savā atzinumā norāda, ka vienkāršas meklēšanas rezultātā ombuds konstatēja, ka vārds “grupējums” un “grupējumi” raidījumā izmantots trīs reizes laikā no 5 līdz 7 minūtei, kad tiek apspriestas kaujas situācijas izmaiņas pie Mariupoles un tā saucamās Luhanskas republikas. Ciktāl saprotams sarunas kopējais saturs, ar vārdu “grupējums” visticamāk apzīmēta kāda daļa no karadarbībā iesaistītajiem spēkiem, šo vārdu izmantojot kā sinonīmu vārdam “grupa”, tātad daļa no kāda lielāka kopuma. Vārdam “grupējums” raidījumā ne vizuāli vai audiāli (ar sejas izteiksmēm, žestiem, citu vizuālo materiālu, intonāciju), ne tekstā nav piešķirta emocionāla ekspresija, tas izmantots neitrāli. Padome, iepazīstoties ar iepriekš minēto informāciju, konstatē, ka var piekrist tam, jo arī Ukrainas medijos tiek lietots apzīmējums “grupējums” attiecībā uz Krievijas karaspēka daļu, kas atrodas kādā no militārās darbības zonām. Tai pat laikā Padome pilnībā nevar piekrist Aizsardzības ministrijas apgalvojumam, ka Ukrainas armija tiek saukta par tikai par “grupējumu”, jo Raidījuma gaitā arī Ukrainas armija tika dēvēta arī par Ukrainas karaspēku un Krievijas armija par krieviem, līdz ar to Padomes ieskatā vārds “grupējums” Raidījumā netiek lietots konsekventi. Vienlaikus Padome uzsver, ka, lietojot vārdu “grupējums”, piemēram, vārda “karaspēks” vai “karaspēka daļas” vietā tiek diskreditēta Ukrainas armija, vidusmēra skatītājam radot iespaidu, ka Ukrainas armija nav nekas vairāk kā mazs grupējums.

[10.3.2] vārda “operācija” lietošana Raidījumā:

[10.2.1] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos attiecībā uz vārda “operācija” lietošanu Raidījumā norāda, ka gan Raidījuma vadītājs, gan viesis visa Raidījuma gaitā, runājot par Krievijas iebrukumu Ukrainā, lieto terminu “karš” (*Raidījuma 8:50; 10:18; 13:40; 15:58; 56:06, 56:25, kur viesis lieto terminu “karš”, sk. arī Lēmuma 2.1.6. punktu - Krievija nepieņems šādu prasību, izņemot protams, gadījumu, ja Krievija šo karu zaudēs*), nemaz

neuzskaitot pārējo Raidījuma viesu lietotos terminus “*karš, noziegums, iebrukums*” visa Raidījuma laikā. Īpaši jānorāda, ka ne Raidījuma vadītājs, ne viesis nelieto Krievijas propagandas lietoto terminu “*specoperācija*”. Termins “*operācija*” Raidījuma epizodē tiek lietots tikai vienā epizodē, viesim runājot par konkrētu militāru darbību, kaujas veikšanu konkrētās karadarbības zonās un kaujas vietās. Ievērojot iepriekš minēto, nav pamata uzskatīt, ka Raidījumā vienā vietā lietotais termins “*operācija*” ir lietots, lai attaisnotu Krievijas iebrukumu Ukrainā un sauktu to par “*speciālo militāro operāciju / specoperāciju*”, kā to dara Krievijas Federācija. Ne Aizsardzības ministrija, ne arī Ombuds savā atzinumā attiecībā uz vārda “operācija” lietošanu raidījumā neko nav norādījušas. Vienlaikus Padomes ieskatā vidusmēra skatītājs terminu “operācija” var saistīt ar Krievijas Federācijas medijos plaši izmantoto vārdu “specoperācija”.

[10.5] Kopējais Raidījuma naratīvs:

[10.5.1] VSIA “Latvijas Televīzija” savos paskaidrojumos norāda, ka tas, ka Krievijas Federācija ir lielākā valsts pasaulē pēc platības, ar ievērojami lielāku iedzīvotāju skaitu (144 milj.), nekā Ukrainai (44 mij), līdz ar to arī lielāku armiju un IKP, kā arī tas, ka Krievija jau 2014.gadā ar hibrīdkara un konvencionālā kara metodēm jau sasniedza savus prettiesiskos mērķus un okupēja Ukrainas teritoriju – Krimas pussalu –, ir fakti, ar kuriem Ukrainai un visai pasaulei diemžēl patiesi ir jārēķinās. Tātad Ukrainai ir jārēķinās ar Krieviju un tās rīcību. Arī Aizsardzības ministrija savā atzinumā norāda, ka Raidījumā netika tieši izplatīts naratīvs, kas izceļ Krievijas Federācijas spējas un spēku, tai pat laikā norāda, ka Raidījuma viesis L.Rogozins izsaka viedokli, kurš pamatā atbilst Krievijas Federācijas izplatītajiem naratīviem, jo, kā zināms Krievija centās piespiest Ukrainu izpildīt Minskas vienošanos, kas *de facto* nozīmētu, ka Ukraina zaudētu valstisko suverenitāti par tām teritorijām, kuras Krievija bija okupējusi pirms 2022.gada 24.februāra uzbrukuma. Turpretī Ombuds savā atzinumā norāda, ka, lai izvērtētu to, vai Raidījums ir uzskatāms par tādu, kurā tiek izceltas Krievijas Federācijas spējas un spēki, ir nepieciešams veikt naratīva analīzi, kas ir satura pētniecības metode sociālajās zinātnēs, kuras pamatā ir konkrētas teorētiskās pieejas un kas veicama, izmantojot atbilstošus pētniecības instrumentus un Ombuda pienākumos neietilpst šādu pētījumu veikšana. Padome piekrīt, ka kopējais Raidījuma naratīvs neizceļ Krievijas Federācijas spējas un spēku, bet vairāk parāda to, ka ņemot vērā Krievijas darbības dažādu valstu teritorijās vairāku gadsimtu garumā kaut kādā mērā arī Ukrainai ar to ir jārēķinās, lai Ukraina varētu uzvarēt šajā karā un varētu saglabāt savu valstisko suverenitāti visā tās teritorijā.

[10.5.2] VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos attiecībā uz raidījuma naratīvu kopumā arī norāda, ka Raidījums ir par krievu žurnālistu komentāriem par notiekošo karu Ukrainā (“Российские журналисты о войне в Украине”). L.Ragozins Raidījumā konkrēti norāda uz to, ka Krievija uzbruka Ukrainai (*Raidījuma 10:08*), tādā veidā neievērojot Budapeštas memorandu, kuras dalībvalsts tā bija un kurā tā apsolīja Ukrainai palīdzēt uzbrukuma gadījumā.¹⁷ Runā par realitāti, kas notiek ORDLO teritorijā – teritorijas Ukrainas austrumos, “*Doneckas un Luganskas apgabalu nelielas daļas, ko Krievija faktiski kontrolēja jau līdz 2022. gada 24. februārim*”, “*kuras ir okupējuši prokrieviskie separātisti un kontrolē sākot no 2014. gada*” (*Raidījuma 11:55 – 12:17*). Arī Ukrainas mediju resursos¹⁸ ir skaidrots, ka Krievija kopš 2014. gada ir faktiski okupējusi daļu no šīm teritorijām un Krievija izmanto t.s. ORDLO teritorijas par šantāžas instrumentu pret Ukrainu. Jānorāda, ka saistībā ar šo teritoriju atzīšanu ASV vēl pirms 2022. gada 24.februāra iebrukuma bija ieviesusi savas sankcijas pret Krieviju¹⁹ Tāpat VSIA “Latvijas Televīzija” paskaidrojumos norāda, ka raidījuma viesis L.Ragozins atzīst, ka Krievijas oficiālajiem paziņojumiem ticēt nevar ne pie kādiem apstākļiem, jo tā esot tāda “*melu mašīna*”, jo kaut vai vērtējot to, ko Krievija ir izdarījusi Ukrainā 2014.gadā, varot spriest cik nepatiesi šie apgalvojumi ir šobrīd. Bez tam tiek norādīts arī, ka raidījuma viesis L. Ragozins neattaisno karu, neslavē Krievijas militāro agresiju vai V. Putina režīmu, jo paužot nostāju, ka Krievijas politiskais autoratīvs un represīvs un ka tā esot katastrofa ne tikai Ukrainai, lai gan galvenokārt tā esot katastrofa Ukrainai, bet tā esot arī katastrofa Krievijai, tās cilvēkiem, kuri neatbalsta karu, šo briesmīgo notikumu. Vienlaicīgi tiek norādīts, ka Raidījuma viesis L.Ragozins, izvērtējot vēsturiskos notikumus, nav pārāk

¹⁷ Sk. Budapeštas memorands par drošības garantijām Baltkrievija, Kazahstāna un Ukraina, https://en.wikipedia.org/wiki/Budapest_Memorandum_on_Security_Assurances, saskaņā ar kuru Ukraina kļuva par Kodolieroču neizplatīšanas līguma pusi un faktiski atdeva savu kodolarsenālu Krievijai, bet Krievija apņēmas ievērot baltkrievu, kazahu un ukraiņu neatkarību un suverenitāti esošajās robežās, atturēties no draudiem vai spēka lietošanas pret Baltkrieviju, Kazahstānu vai Ukrainu, tūlītēju Drošības padomes rīcību, lai sniegtu palīdzību Baltkrievijai, Kazahstānai vai Ukrainai, ja tām “būtu jāklūst par agresijas akta upuriem vai agresijas draudu objektu, kurā tiek izmantoti kodolieroči”.

¹⁸ ОРДЛО - Временно оккупированные территории Украины (укр. Тимчасово окуповані території), sk. https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D0%BE%D0%BE%D0%BA%D0%BA%D1%83%D0%BF%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8B%D0%B5_%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%80%D0%B8%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%B8_%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BD%D1%8B;
<https://www.pravda.com.ua/rus/tags/ordlo/>

¹⁹ Executive Order on Blocking Property of Certain Persons and Prohibiting Certain Transactions With Respect to Continued Russian Efforts to Undermine the Sovereignty and Territorial Integrity of Ukraine, sk. <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2022/02/21/executive-order-on-blocking-property-of-certain-persons-and-prohibiting-certain-transactions-with-respect-to-continued-russian-efforts-to-undermine-the-sovereignty-and-territorial-integrity-of-ukraine/>

optimistisks attiecībā uz Krievijas kā lielas agresīvas valsts agresīvo rīcību, ar melīgu pārvaldes aparātu un neskaidru sabiedrības nostāju pret karu, kā arī ņem vērā tās iepriekš veiktās darbības Ukrainā sākot no 2014. gada un nenoliedzami izceļ arī ukraiņu spēcīgo pretdarbību, kritizē V.Putina politisko režīmu un prognozē, kā tas var mainīties Krievijā. Tai pat laikā Aizsardzības ministrijas atzinumā tiek norādīts, ka noskatoties visu Raidījumu, rodoties sajūta, ka Raidījuma viesis L.Rogozins it kā neatbalsta Putina uzsākto karadarbību Ukrainā, bet tai pašā laikā norāda, ka Kijeva, izpildot Minskas vienošanos zaudētu mazāk, jo tagad Ukrainai nāksies rēķināties ar Krimas un Donbasa zaudēšanu, neitrāla statusa saglabāšanu un par īpaša statusa piešķiršanu krievu valodai un papildus norāda, ka izskatās, ka raidījuma viesis L.Rogozins sprieda par notikumu attīstības gaitu, skatoties no Kremļa skatu punkta, nepieļaujot domu, ka šajā karā Krievija varētu būt puse, kurai nāksies rēķināties ar zaudējumu. Savukārt Ombuds savā atzinumā norāda, ka, lai atbildētu uz jautājumu, vai Raidījuma naratīvs, vērtējot raidījumu kopumā, ir uzskatāms par tādu, kas izceļ Krievijas Federācijas spējas un spēku ir nepieciešams veikt naratīva analīzi, kas ir satura pētniecības metode sociālajās zinātnēs, kuras pamatā ir konkrētas teorētiskās pieejas un kas veicama, izmantojot atbilstošus pētniecības instrumentus, taču Ombuda pienākumos neietilpst šādu pētījumu veikšana. Padome piekrīt, ka, lai gan Raidījuma viesis L.Rogozina izteikumi Raidījuma laikā nav viennozīmīgi vērtējami, ir atzīstams, ka Raidījuma viesis L.Rogozins raidījuma laikā atzina gan to, ka Krievijai ticēt nevar, gan to, ka V.Putina režīms Krievijā ir autoritatīvs un represīvs, kā arī to, ka karš Ukrainā esot katastrofa ne tikai Ukrainai, lai gan galvenokārt tā esot katastrofa Ukrainai, bet tā esot arī katastrofa Krievijai, tās cilvēkiem, kuri neatbalsta karu, šo briesmīgo notikumu.

[11] Valsts drošības dienests savā atzinumā par Raidījumu ir norādījis, ka nevar sniegt atzinumu vai skaidrojumu par konkrētu terminu, apzīmējumu, izteiksmes formu u.c. atsevišķu raidījuma saturā novērojamu elementu atbilstību realitātei, vērtējot tā objektivitāti, precizitāti un neitralitāti, bet tikai norādījis, ka raidījuma saturā nav sniegta informācija, kas būtu saistāma ar potenciālu apdraudējumu Latvijas nacionālajai drošībai.

[12] Padome, izvērtējot lietā visus pieejamos pierādījumus, konstatē, ka Raidījumā lietojot vārdus “*grupējums*” un “*operācija*” nav pārkāpts pienācīgas precizitātes un neitralitātes princips, jo šie vārdi netiek lietoti, lai pierādītu Krievijas kara Ukrainā leģitimitāti, bet, lai izskaidrotu militārās darbības Ukrainā. Tāpat attiecībā uz Raidījuma naratīvu kopumā atzīstams, ka tajā nav pārkāpts pienācīgas neitralitātes princips, jo Raidījuma gaitā tiek izvērtēta gan Ukrainas, gan Krievijas iespējamās darbības un turpmākie situācijas risinājumi un attīstība,

neizceļot nevienas valsts pārsvaru pār otru, ko apstiprina arī Aizsardzības ministrijas atzinumā konstatētais. Bez tam Padome norāda, ka, lai gan Raidījumā izplatītā informācija attiecībā uz Raidījuma viesu L.Ragozina izplatīto informāciju, nav pilnībā pieņemama lielākajai sabiedrības daļai un tā brīžiem ir pretrunīga un divdomīga, tai pat laikā tas ir konkrētā raidījuma viesu viedoklis par situāciju Ukrainā un Krievijā un tās iespējamo tālāko attīstību un iespējamām risinājumiem, kurš nesaturēja ne valsts drošību apdraudošus izteikumus (to apliecina Valsts drošības dienesta atzinums), ne arī acīmredzamu Krievijas darbību slavināšanu.

[13] Turklāt Padome ir konstatējusi, ka 2022.gada 20.maijā sabiedrisko mediju ombuds Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes mājaslapā ir patvaļīgi ir publicējis administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tādējādi, iespējams, radot priekšrocības VSIA “Latvijas Televīzija” lietas izskatīšanas laikā.

[14] Ievērojot iepriekš minēto, Padome nekonstatē Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturtajā daļā noteikto vispārīgo programmas veidošanas nosacījuma – informācijas izplatīšana, ievērojot pienācīgu precizitāti un neitralitāti, pārkāpumu, nav konstatējams Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs un ir uzskatāms, ka pārkāpums nav noticis. Ievērojot minēto, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 119.panta 1.punktu, Padome

n o l e m j :

- 1. Izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 18012000002322.**
- 2. Pieņemto lēmumu paziņot VSIA “Latvijas Televīzija”.**

Padomes priekšsēdētājs

Ivars Āboliņš

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU